

- 3) De i § 61, 2. nævnte højeste Fragttakster pr. 100 kg. beregnet Vægt ændres saaledes:
 for Skiftgods ..... 50 Ø. med Tillæg af 2½ Ø. pr. km.
 — Fragtftygods } ..... 15 — — — 1 — —
 — Gods i Vognladninger } ..... 15 — — — 1 — —
 — almindeligt Vognladningsgods ..... 6 — — — 0,5 — —

- 4) § 62 erstattes af følgende nye § 62:

„Frimærkepakter (§ 19) skulle befordres mellem alle Stationer, Holdpladser og Billetafgæsteder, naar der paa dem er klæbet følgende Antal Statsbanefrimærker à 25 Ø.:

Genstande	indtil 5 kg. med 1 Mærke,
— over 5 — 10 — —	2 Mærker,
— — 10 — 15 — —	3 —
— — 15 — 25 — —	4 —

Statsbanefrimærker sælges i Ark paa 25 Stkr. for en Pris af 6 Kr. pr. Ark, enkeltvis for 25 Ø. pr. Stk.“

- 5) I § 63 forandres Højstebetalingen for Befordring af levende Dyr i Vognladninger til 40 Ø. pr. Kvadratmeter af Vognens Grundflade med Tillæg af 1,8 Ø. pr. Kilometer.

§ 2.

De Forandringer i de nugældende Takstbestemmelser, som blive en Følge af Forskrifterne i § 1, skulle gennemføres senest til den 1ste Oktober 1901.

§ 3.

Bestemmelsen i Lov af 24de April 1896 § 70 om Lovens Ophør den 1ste April 1901 ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 70 i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m. er det bestemt, at Lovens Gyldighed ophører den 1ste April 1901. Bestemmelsen blev indsat paa Foranledning af Landstinget, som tænkte sig Muligheden af, at Loven kunde bringe Statsbanernes Indtægt mere end ønskeligt var (jfr. Rigsdagstidende for 1895—96, Tillæg B. Sp. 1650). Tiden fra Lovens Ikrafttræden og indtil den 1ste April 1901 skulde efter de i Landstinget faldne Udtalelser anses for „nogle Prøveaar, i hvilke Administrationen havde Lejlighed til at arbejde med de nye Takster, for derefter at komme til et Resultat om, hvorvidt den nye Tilstand i Længden kunde opretholdes. Dette vilde kunne opnaas ved at sætte en bestemt Grænse for Lovens Varighed saaledes, at naar den faldt bort, stod man atter med fuldstændig Frihed til at træffe Bestemmelse om Taksterne, og saa maatte det komme an paa, om man kunde

enes om en ny Lov“ (jfr. Rigsdagstidende for 1895—96, Landstingets Forhandlinger, Sp. 1714).

Det er Regeringens Opfattelse, at det nu bestaaende Forhold med Hensyn til Statsbanernes Befordrings- og Takstbestemmelser saa vidt muligt bør bevares, saaledes at der fremdeles skal gælde Lovbundne Betingelser for Transport af Personer, Gods og levende Dyr paa Statsbanerne, samt Lovbestemmelser om Grundlaget for Takstansættelsen, medens Enkelthederne i Taksterne som hidtil overlades til Administrationen. Ud fra denne Opfattelse har Regeringen da ogsaa i sin Tid, da den i Henhold til § 26 i Lov Nr. 52 af 26de Marts 1898 nedsatte Kommission angaaende Statsbanedriftens hensigtsmæssige Ordning rettede Forespørgsel til Regeringen, om hvorvidt Jernbanens Takstbestemmelser vilde være at gøre til Genstand for Kommissionens Behandling og Betænkning, herpaa svaret bekræftende, idet man antog,